

In het weekend voor Bergerac werd er besloten om ze een lapvluchtje te geven vanaf de Franse grens. Toen het bericht werd ontvangen van Ineke dat de duiven in België gelost waren werden gauw de letters gebeld en het feest kon beginnen. Ineke had uitgerekend hoe laat ze er ongeveer konden zijn. 15 minuten voor de tijd werden de stoelen geplaatst en kon het wachten beginnen. Al snel kwamen er twee. Een halve minuut later merkte een letter op: "hé, daar worden duiven gelost". Maar niets van dat alles. Het waren de duiven van Ineke en Adrie die als raketten naar huis kwamen en binnen drie minuten zal alles weer in het hok. Het was al snel duidelijk dat op de dag van lossing er geen duiven zouden vallen. Voor de zekerheid werd er nog even op CompuLive gekeken maar er stond geen duif gemeld. Ineke besloot de wekker om 5 uur te zetten. Voor alle zekerheid had Adrie de klok klaar gezet de avond ervoor. Je weet immers maar nooit. De wekker ging en Ineke, die toch al wakker was, besloot het bed te verlaten en maakte Adrie wakker. Snel nog even op Internet gekeken maar daar was nog niets. De eerste duif die erop kwam viel in Terneuzen bij de Gebroeders Dekker. Adrie had gelijk al snel uitgerekend dat ze rond acht uur een duif moesten draaien om mee te doen voor de overwinning. Snel werd er door Ineke een ontbijt in elkaar geflanst en de hokken werden in gereedheid gebracht. Ineke vertelde me stiekem dat Adrie nog wel eens vergeet om de deur van het duivenhok dicht te maken als hij naar binnen is gegaan. Adrie legde de laatste handelingen in het hok. Ineke vroeg aan Adrie: "is er een duif ontsnapt?". "Niet dat ik weet", melde Adrie terug. "Nou daar loopt er een op de grond en dan moet het er een zijn van Bergerac". Snel de duif een beetje opgejaagd en die vloog eigenlijk gelijk op de klep en naar binnen. De klok zei pieeeeeeeeeeeeeeeep en snel werd er gekeken. "Ja hoor het is er een van Bergerac". Het was het jaarling duivinetje de NL18-1116115 die zich melde om 07.54.47. Geprobeerd werd de duif te melden maar de meldpost had nog niets klaarstaan. De duif werd gemeld en het wachten kon beginnen. Een uur na de 115 kwam de 2^e melding in het NIC binnen. Het kon bijna niet missen of Ineke en Adrie van Rhee winnen Nationaal Bergerac Sector 2. En dit bleek later ook het geval te zijn. Een prachtige overwinning na een periode van veel verdriet. Dit geeft de burger weer moet en worden de messen geslepen voor volgend jaar!!

Naar wie is de duif vernoemd en waarom?

De NL18-1116115 gaat inmiddels door het leven als "Little Puk". Ze is vernoemd naar de oudste kleindochter van Ineke en Adrie en Little slaat op het feit dat het duifje niet groter is dan een Mus. (gechargeerd natuurlijk).

Het is toch geweldig als twee mensen zo opgaan in hun hobby en nog zo fanatiek zijn om te willen winnen. Zoals geschreven na een periode van verdriet is het een mooie opsteker voor Ineke en Adrie. Een opsteker die zeker te danken is aan wijlen Cees Poelstra. De praatgrage Ineke is een geweldig mens en op de achtergrond hoor je dan Adrie met de benodigde aanvullingen. Schitterend!! Het is jullie gegund en .....ik hoop jullie snel weer te spreken.